

erkjender at være saa usforduende, at den ikke sætter dem i nogen som helst kommunal Skat.

Finantsministeren: Det nu optagede Spørgsmaal er jeg mig ikke i Døbtstiftens Stand til at besvare med fuldstændigen Sikkerhed, men jeg vil sige, at jeg næsten tror, det maa besvares benegtende. Den Bemyndigelse, som Finantsministeren har i den omhandlede Henseende, beror paa den Bestemmelse i Grundloven, at Regeringen fremdeles skal være bemyndiget til at give saadanne Bevillinger, som allerede have været givne, inden Grundloven indkom, og Spørgsmaalets Besvarelse maa alt saa være afhængig af, om der, forinden Grundloven indkom, har været givet Fristagelse for Bygningssagfættede omstændige Tilfælde, har det ikke været Tilfældet, vil en saadan Fristagelse heller ikke kunne gives nu. Jeg kan ikke saa lutt være det ærede Medlem, at der ikke er kommet mig noget Tilfælde for Dite, hvortil en saadan Fristagelse har været ansøgt eller bevilget, men det kan desfor gjerne være muligt, at det alligevel er det, med Sikkerhed kan jeg ikke være derpaa.

Da Sagen yderligere begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved:

Forslag til § 4 af Berg, Ottesen, Frederiksen, N. Hansen, Hinderburg, Hoyer Møller, S. M. Mørk, P. W. dersen (Frederiksborg Amts 3die Valgfreds), Nele, Schjørring, Schønheyder, Tauber, Euren, Alstrup og Winkler.

Det tilføies Paragrafen følgende: Finantsministeren skal derhos være bemyndiget til, inden Henhyn til de fornævnte Begrænsninger, at fritage for Bygningssagfættede Skatte for værdige Tilfælde.

Vedtoges med 53 Stemmer imod 2.

Deretter sattes Lovforslaget (se Tilleg C.) under Afstemning, og

vedtoges enstemmig med 58 Stemmer

Sagen gaar nu til Landstinget.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov angaaende Frihed for Bygningssagfættede m. v. for visse Ordet af mindre Pættigheder i Kjøbenhavn.

Formanden: Det jeg aabner 2den Behandling af denne Sag, skal jeg meddele, at Forslagsstillerne have underrettet mig om, at de tiltage deres Lovforslag tilbage.

J. M. Hansen: Maa jeg bede om Ordet.

Formanden: Optager det ærede Medlem Lovforslaget?

J. M. Hansen: Ja, hvis det er Bestemmelsen for, at jeg kan faae Ordet.

Formanden: Lovforslaget er saaledes gjenoptaget. Det ærede Medlem har Ordet.

J. M. Hansen: Jeg vil tillade mig at fremsætte den Mening, at Forslagsstillerne af et Lovforslag, efterat det er bevilget henvisst til 2den Behandling, og efterat der er nedsat Udvalg til at behandle det, ikke længere ere Herrer over at kunne tage det tilbage, men jeg tror, der maa komme en Indstilling fra Udvalget om Lovforslagets Skæbne. Under Forudsætning af, at denne Mening er rigtig, og det tror jeg, den er, skal jeg paa den anden Side udtale, at Udvalget finder det rigtig at gjøre en saadan Indstilling, og at jeg som Didsfører for Udvalget ligesom for tilraade det ærede Thing at negte Lovforslaget videre Fremme. Efterat et andet Lovforslag nu er vedtaget, maa det her foreliggende bortfalde, men det staa for mig, som om den rette Form for at lade det bortfalde, er den, jeg tilraader, nemlig at negte Sagen videre Fremme.

Formanden: Jeg skal blot indstøde den Bemærkning, at jeg, idet jeg som Formand stude afgjøre det Spørgsmaal, som nu er fremdraget, ikke har kunnet nære mindste Tvivl om, at Forslagsstillerne paa dette Standpunkt af Sagen kunde tage deres Forslag tilbage.